

Lad mig bare nævne pyramidespil: Hvis man er så tosset, at man frivilligt afleverer over 20.000 kr. til nogle, der bilder en ind, at man kan tjene lidt håndører på det, må man tage konsekvensen af det, men også her lovgiver Folketinget jo. Og det skulle ikke undre mig, om en del af beslutningsforslaget på et tidspunkt vil blive gennemført. Om ikke andet ved vi, at SF er god til, f.eks. i forbindelse med satspuljeforligsförhandlingerne, at få skubbet penge over til det ene eller det andet projekt, så det skulle ikke undre mig, hvis det går i den retning. Men jeg vil gerne advare det øvrige Folketing imod det, for det er en uansvarliggørelse af befolkningen, og det er ikke noget, befolkningen har lyst til. Det kan godt være, at det her og nu er skønt, at man bare kan gøre, hvad man vil, uden at det har konsekvenser, men på længere sigt er det skadeligt ikke bare for den enkelte, men sandelig også for hele samfundet.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Kun den bemærkning, at hele forudsætningen i det forrige indlæg var, at gæld var noget, der blev stiftet, og det er rigtigt nok, når der er tale om en del af den gæld, der eksisterer, men jeg gjorde jo netop i mit ordførerindlæg meget ud af den gæld, man kan komme i, hvis man får tilbagebetalingskrav, fordi man af uagtsomhed eller på grund af fejludbetaling eller af andre grunde har fået f.eks. en gæld til kommunen. Jeg mener da, at man bare i sine tankebaner bør imødesee den mulighed, at folk rent faktisk uforskyldt kan komme i en dårlig situation, og her vil jeg da nok mene, at det er ret vigtigt, at man kan bryde nogle onde cirkler, men jeg synes nok, at det manglede der overhovedet forståelse for i hr. Tom Behnkes indlæg.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg er helt enig med fru Jette Gottlieb.

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal takke for debatten og slutte af med hr. Tom Behnke.

Jeg vil starte med at sige, at socialministeren redegjorde i sit svar for en række spredte initiativer, der for så vidt kan være gode nok, men det, vi ønsker, når vi beder om en samlet redegørelse, er at få et samlet overblik, og jo mere debatten skred frem, jo mere synes jeg, det tydede på, at det er en nødvendighed med et

mere samlet overblik over, hvorfor mennesker kommer i gældsproblemer.

Jeg synes, fru Else Marie Mortensen holdt en fin tale og havde megen sympati for forslaget. Hvis man har arbejdet inden for dette område, støder man jo indimellem på mennesker, hvis liv bliver forpestet – ikke altid fordi de har opført sig uansvarligt, selv om der så sandelig også er eksempler på det, men for hovedpartens vedkommende, fordi livet formede sig på en måde, man ikke rigtig kunne forestille sig, da man traf de dispositioner, man traf.

Det er rigtigt, at forslaget er meget vidtgående, men vi vil godt være med til at pudse det af. Det kan vi jo gøre undervejs i udvalgsarbejdet.

Fru Else Marie Mortensen pegede også på, at der er meget store forskelle fra område til område, fra kommune til kommune, mellem store og små kommuner osv. Det er også en del af problemstillingen, og spørgsmålet er, om det er ønskeligt og rimeligt.

Fru Else Winther Andersen rejste også debatten om forholdet mellem den enkeltes ansvar og samfundets ansvar. Det samme gjorde hr. Tom Behnke også her til slut, og jeg tror, jeg vil behandle de to indlæg sammen. Jeg synes, overvejelserne gik i den samme ideologiske retning, nemlig at forslaget ikke alene var overflødig, som jeg tror, hr. Tom Behnke sagde, men direkte skadeligt og uansvarliggørende, altså et forslag, der virkelig kan ødelægge samfundsmoralen, kunne man næsten høre.

Hvis vi nu fik en redegørelse, vil jeg tro, det viste sig, at en stor del af de tilfælde, hvor mennesker ender i gæld til op over begge ører, skyldes et af følgende fire-fem forhold:

Jeg tror, en meget stor del af dem skyldes, at nogle mennesker ikke er i stand til at overskue kæmpestore økonomiske dispositioner. Det synes jeg sådan set er fair nok i et samfund, der i øvrigt bliver mere og mere spekulativt og mere og mere rettet mod det stærke individ, men vi har jo brug for at beskytte nogle, hvis de bliver snydt, og hjælpe dem til ikke at blive det. Det tror jeg er den ene gruppe.

Så tror jeg, der er en kæmpestor gruppe, der, dengang de giftede sig, ikke havde med i overvejelserne, at de blev skilt, og hvor skilsmissen er hovedårsag til, at de ender i kæmpestore gældsproblemer. Man kan selvfølgelig godt sige, at det på en måde er folks eget ansvar, og at de skulle have lade være med at gifte sig, for så skulle de heller ikke skilles. Men det er altså en flot bemærkning, at det ikke er et samfunds-